అరిగిపోయిన చెప్పులజోడు

ఆ ఊళ్ళో రామప్పంతుల్ని ఎరగనివారెవరూ ఉండరు. అంటే 'అందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లుగా చేసుకోవడంలోనే ఉందోయ్ మన ప్రత్యేకత' అని ఆయన చెప్పే ముక్కలు అక్షరాలా అబద్ధం కాకపోవడమే కాకుండా నిజంగా నిజం!

పనిలో పని చూసిపోదామని ఉబుసుపోక సుబ్బమ్మక్క ఇంటిలోకి తొంగి చూశాడు. తొంగిచూశాడో లేదో కుయ్యో మన్నాడు.

'ఏమిట్రా.. ఏం మునిగింది' అంటూ చేతిలో తులసితావళం తిప్పుతూ, 'రాధాస్వామి,' 'రాధాస్వామి' అంటూ ఆరని తడిబట్టతో అమాంతంగా గావుకేకతో పఠిస్తూన్న రాధాస్వామిని వదలి ఎదురుగా ఉన్న పంతుల్ని దర్శించింది.

'ఏమిటి కొంప మునిగిపోయినట్లు...' అనబోయి నాలిక కొరుక్కుని—

'మీరా పంతులుగారూ, లోకయ్యనుకున్నా...ఇంతకీ కనిపించడమే మానేశారు' అంటూ ఆయన స్థితికి చింతిస్తూ 'ఏం' అన్నట్లు చూసింది.

'కుట్టిన తేలు గుణవంతురాలే, యేడిచింకే...' అంటూంటే ఆ వృశ్చికరాజును ధీమాగా వెళ్ళిపోతోంది.

'ఆ చెప్పుతో రాసెయ్యరాదూ పంతులుగారూ దాన్ని...'

'ఆ పాపం నాకెందుకు?'

'పాప మేమిటండీ, హానిచేసే జంతువుని'

'అది హానిచేసే దయితే మాత్రం, మనం కూడా హాని చెయ్యాలని ఎక్కడుంది?'

'మంత్రమేస్తా నుండండి' అని యేదో నాలుగుసార్లు పైనుంచి క్రిందకు రాసింది. బాధ తగ్గినట్లు కనిపించలేదు.

'లోకయ్య మంత్రానికిగాని తగ్గదేమో' అన్నారు అక్కడెవ్వరో. సుబ్బమ్మగారికి మనిషికి రావలసినంత కోపము వచ్చింది. కాని మళ్లా మనిషి తమాయించుకున్నట్లుగానే తమాయించుకుంది.

'ఈ మధ్య శనివారాలుంపటం మానేశాను. అందువల్ల పట్టు తప్పిందేమో?'

'ఏమో కాదు. నీ మంత్రం ఎప్పుడు పని చేసిందని? అది సరేగాని లోకయ్యని కాస్త రప్పిద్దూ.'

ఇలా అంటూంటేనే సాక్షాత్తు లోకయ్య రానే వచ్చాడు, పూర్వకాలంలో తపస్సుకు మెచ్చి ప్రత్యక్షమైనట్లు.

'రావయ్యా, లోకయ్యా, నన్ను చంపేస్తోందయ్యా, మంత్రం వెయ్యవయ్యా' అనే అష్టోత్రం పూర్తిగాకముందే లోకాభిరామయ్య మంత్రం వెయ్యటము తగ్గటము జరిగాయి.

'మిగతా విషయాల మాట ఎట్లా వున్నా లోకయ్య మంత్రం మాత్రం మహాచక్కగా పారుతుంది'

'మనం ఒప్పుకోంగాని మిగతా విషయాలలో మాత్రం ఏం తక్కువలెండి?'

కోరగా చూశాడు రామప్పంతులు.

"ఏముందీ అందరి విషం నీలోనే ఉంది గాబట్టి...' అని కొంచెం ఆగి మళ్లా 'రాధాస్వామి', 'రాధాస్వామి' అంటూ తావళం తిప్పుతూంది సుబ్బమ్మక్క.

'నీ నోట్లోనే ఉంచే విషం అంతా. నీ దసలు విషప్పుచ్చు నోరు'

అసలు ఈ గ్రంథాని కంతకు గ్రంథకర్త సుబ్బమ్మక్క. సూత్రధారుడు రామప్పంతులు. లోకాభిరామయ్య వాళ్లపాలిట ఒక విలన్.

సీతయ్య చచ్చిపోతూ, చచ్చిపోతూ తన భార్య వెంకాయమ్మనూ కూతురు లక్ష్మినీ యిరుగు పొరుగులో ఉంటూ చేదోడు వాదోడుగా ఉండే రామప్పంతులు, సుబ్బమ్మక్కల అధీనం చేసిపోయాడు. ఉన్నదంతా స్థిరాస్తి కాదు. భోషాణంలో రూపాయల సంచులు, పాతరలో వడ్లు, కొలదోవం పట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ప్రామిసరీనోట్లు-ఇదీ సీతయ్య ఆస్తి.

'ఆస్తి జాగ్రత్త పెట్టకపోతే నా అస్తికతే మీకు మిగిలేది' అని వగస్తూ వగస్తూనే వదిలాడీ లోకాన్ని. బ్రతికుండగా తన భార్యకు డబ్బూ దస్కం సంగతి ఏమీ తెలియనివ్వలేదు గాబట్టి అవసానకాలంలో రామప్పంతులు, సుబ్బమ్మ ఆప్తులైనారు. అంతకుముందునుంచీ వాళ్ళ బాగోగులు చూసే లోకయ్య మట్టిగొట్టుకుపోయాడు. అంటే కుటుంబపు లోటుపాట్లు తెలియడం వల్ల కాజేస్తాడేమో నని జాగ్రత్తపడ్డాడు సీతయ్య. అందుకనే రామప్పంతులు 'నే నున్నానుగా, నేను చూసుకుంటాను అదంతా. నువ్వు రామా, కృష్ణా అనుకో. తరణోపాయం' అంటూంటే లోకయ్యకు ఆశ్చర్యం కల్గించింది.

రామప్పంతులి సంగతి లోకయ్యకు బాగా తెలుసు. వీళ్లు కబళిస్తారని తెలిసున్నా చేసేది లేక ఊరుకొన్నాడు అప్పటికి.

'లోకయ్యా యింతకూ ఏం పని మీద వచ్చినట్లు?' అని రామప్పంతులనడంతో లోకయ్యకు కోపం వచ్చింది. కాని దాన్ని పైకి పొక్కనియ్యకుండా—

'ఏదో సీతయ్యగారి వ్యవహారం తేలుద్దామని'

'తేల్చేందుకేముంది' అని రామప్పంతులు సుబ్బమ్మవైపు తిరిగితే,

'అవును తేల్చేందుకేముంది, తేల్చిన వ్యవహారానికి' అంది.

'అవును. తేల్చేందుకేముంది, తేల్చిన వ్యవహారానికి-అయినా తేలుస్తేనేగాని తేలదేమో నని'

'ఇది నీ సొంత అభిప్రాయమా?'

'అభిప్రాయాలు అడక్కడేనికి తీసుకురావడం? తీసుకోనేవాళ్ళే ఉండాలిగాని కావలసినన్ని. ఇంతకీ అమ్మాయి పెళ్ళి ఒకటి తేలాలి రెండవది...

'వీటన్నిటినీ నువ్వు అనవసరంగా'

'కాదు అవసరంగానే.'

'ఏమిటా అవసరం' అంటూ మిర్రి మిర్రి

'మురళీ'

ఉచిత బహుమానం!

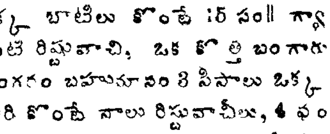

నం. 501 తలనూనె వుపయోగించువారి జుట్టు విరివిగా పొడుగుగా అందముగా తుమ్మెదవలె యుండును

ఒకసీసా రు. 2-4-0; 3సీసాలు రు. 5-8-0 ఒక్క బాటిలు కొంటే 15 సం॥ గ్యారంటీ రిష్టువాచి, ఒక కొత్త బంగారు వుంగరం బహుమానం 3 సీసాలు ఒక్కసారి కొంటే నాలు రిష్టువాచీలు, 4 ఉంగరాలు బహుమానం. ఇందులో ఏది నచ్చకున్నా ధర వాపస్.

London Commercial Co.
P. B. 2 (A. P. W) AMRITSAR

★ అరిగిపోయిన చెప్పులజోడు ★

చూసి మళ్లా 'రాధాస్వామి' 'రాధాస్వామి' అంటూ ఉండిపోయింది, సుబ్బమ్మ.

'ఏదో తగిన సంబంధం చూసి...'

'అంటే.'

'నీకెందుకు చెప్ప ఈసంగతులన్నీ. అతడు బ్రతికుండగా చక్కబెట్టావుగా చాలదూ.'

'ఇదిగో రామప్పంతులూ! నీ నక్కజిత్తులు నే నెరగనివి కావు. నువ్వు వేసే ప్రతి వేషమూ నాకు తెలియకుండాపోదు తెలుసా?'

'తెలిస్తే తెలిసిందిలే. అయినా తెలిసేందుకేముంది యిందులో. ఏమన్నా లోగేసిపోయాడా సీతయ్య మమ్మల్నందరినీ ఏరుకు తినమని.'

'ఏయ్ సుబ్బమ్మా, ఈ లోకయ్య సంగతి తెలుసు నీకు.'

'ఓ తెలియకేం.'

'కాని నీకు తెలిసినదానికంటె తెలియనిది చాలా ఉంది...' అంటూ యింటిదారి పట్టాడు.

అటు లోకాభిరామయ్య వెళ్ళగానే రామప్పంతులు కొంచెం బిక్కముఖంతో.

'అయితే సుబ్బమ్మక్కా ఏమంటావు' అన్నాడు.

'ఆ... అనేందుకేముంది. ఆ మూడు ముళ్ళూ పడ్డాయంటే సరి...రాధాస్వామి దయవల్ల అన్నీ చక్కబడతాయి.'

'అది సరేననుకో.'

'ఇంకేముంది, శుభస్య శీఘ్రం' అని కొంచెం ఆగి,

'అంతా రాధాస్వామి కృప అనుకో. అయినా మనలో మనమాట ఆహారంపట్ల, వ్యవహారంపట్ల మొగమాటం ఉండకూడదన్నారు.'

'అయినా మనలో మనకు మొగమాటం ఏమిటి చెప్ప సుబ్బమ్మక్కా' అన్నాడు.

'మరి నా సంగతో.'

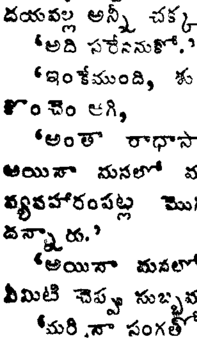

కాశ్మీరు
శాలువ
రు. 2-8-0.
మాత్రమే
96" × 54",
కొలతల కాశ్మీరు
శాలువ రు 2-8-0

కోనేజీ అదనం. స్టాకు పరిమితంగా ఉంది
విలాసం ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి:

KASHMIRI SHAWL HOUSE,
Durgiana (A. P. W.) Amritsar.

'నీకేం, నిక్షేపంలాగ నీ కేలోటూ రాకుండా నాదగ్గర ఉండు...' అని రామప్పంతులు పూర్తిచెయ్యకుండానే

'అదేమిటి పంతులుగారూ, స్వతంత్రమో, స్వర్గలోకమో అన్నారు. నా కెందుకీ తాపత్రయం, కాశీయో రామేశ్వరమో పోనూ.'

'సరేలే చూద్దాం, యిప్పుడేం తొందర'

'అయ్యో తొందరేమిటి కొంపలు మునిగిపోతూంటేను...'

'ఏం'

'ఏం ఏమిటి' అని కొంచెం అటుయిటు చూసి, 'గోడలకు చెవులుంటాయి. లోకయ్య సామాన్యుడా. ఆ వెంకాయమ్మ చెవిలో కాస్త ఊదాడంటే, కొంపలు అంటుకోవడంకన్న యింకేమన్నా ఉందా. అదిగాక శారదాబిల్లులాంటి బిల్లు యింకొకటేదో వచ్చిందట. గాడిదల్లాగ 18 ఏండ్లొచ్చేదాకా పెళ్ళిళ్లు చెయ్యగూడదట ఆడపిల్లలకి' అంటూ చెవులుమూసుకొని 'రాధాస్వామి' 'రాధాస్వామి' అనుకొంది.

'సుబ్బమ్మక్కా నువ్వు అసాధ్యురాలివి. ఈ మట్టిబుర్రకి యిది తట్టనే లేదుసుమా.'

'ఎంతబుర్రలకి మాత్రం అన్నీ తట్టిచస్తాయా. ఇంతకీ ఆ రాధాస్వామి దయ.'

సుబ్బమ్మ సామాన్యురాలు కాదనే విషయం రామప్పంతులుకు తెలుసు. రామప్పంతుల్ని వదలుకొంటే ఈ వ్యవహారంలో తనకేమీ మిగలదని సుబ్బమ్మకు తెలుసు. కాని వీళ్ళిద్దర్నీ కబళించగల సమర్థుడు లోకాభిరామయ్య అనేసంగతి వీళ్ళిద్దరి అంతరాత్మలకూ తెలిసినా, వాళ్లు తెలుసుకోవడానికి యిష్టపడలేదు గాబట్టి తెలసికోలేదు.

సుబ్బమ్మ యింటిదగ్గర్నుంచి బయలుదేరిన లోకయ్య నిశానీదారు వెంకాయమ్మ దగ్గర్నుంచి ప్రామిసరీనోట్లు తీసుకొన్నాడు. ఈ సంగతి వెంకాయమ్మదగ్గరకెళ్ళిన రామప్పంతులుకు తెలియగానే 'ఇంకేముంది నీచేతులారా కొంపతీసుకున్నావు' అన్నాడు పంతులు.

'అవేవో కాగితాలకి డబ్బొస్తుందంటే లోకయ్యకిచ్చా'నన్నది వెంకాయమ్మ.

'మీకు తెలియదు, ఏడవకు — యిప్పుడెట్లా' అన్న రామప్పంతులుకు మెరపులాంటి ఆలోచన తోచింది.

'అయితే లక్ష్మిని నావెంట పంపించు. ఆ లోకయ్యదగ్గరకెళ్ళి ఆ కాగితాలు కరాబతులు తీసుకువస్తా. మళ్లా ఎవరన్నా ఏమన్నా అడిగితే యిచ్చేవు ఏమన్నా కొంప తీసి' అంటూ లక్ష్మిని తీసుకెళ్లాడు.

రామప్పంతులి వెంట లక్ష్మిని చూడగానే

> విమానం అంతవరకూ బాగానే నడుపుతున్న పైలట్ చాలా ఎత్తుకు ఎగిరాక ఉన్నట్టుండి వికటాట్టహాసం చేయసాగాడు. ప్రయాణికులు "ఏమిటలా నవ్వుతున్నా"వని అడిగారు.
>
> "ఏమీ లేదు. నేను పారిపోయానని తెలిస్తే మా పిచ్చాసుపత్రి సూపర్నెంటు ఉద్యోగం పోతుందని ఎంత బెంగపడిపోతాడోనని నవ్వుకుంటున్నాను," అన్నాడు పైలట్.

అనుకున్నాడు లోకయ్య 'ఇదా సంగతి' అని.

'ఏం పంతులూ, వెంట సీతయ్యకూతుర్ని గూడా తీసుకువచ్చావేం?'

'ఎట్లాగైనా మనతో ఉండవలసినదేగా.'

'ఆ బహువచన ప్రయోగం దేనికంట?'

'చాల్లేగాని, నేను వచ్చిన పనివేరు. ఆ కాగితాలూ అవీ ఉన్నాయే' అని లక్ష్మివైపు తిరిగి 'చెప్పవేం మీ అమ్మ నాకు యిమ్మనలేదూ...' అన్నాడు.

'అవును, అవును. మరెవ్వరు కాజెయ్యకుండా మా అమ్మే...మరే...'

'సరే చాలు ఆపుచెయ్యి' అని సంజ్ఞ చేశాడు రామప్పంతులు.

'ఆ కాగితాలతో నాకు వేరే పనుందిలే వాట్లని ప్రామిసరీ నోట్లంటారు'

'అంటారేమిటి? నాకు తెలియదు గనకనా. అందుకనే వాట్లని యిట్లా తెమ్మంటున్నాను.'

తెగడంలేదు. ముడిపడటంలేదు. అందువల్ల రామప్పంతులు లోకయ్యను పక్కకు తీసుకుపోయి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు. ఇద్దరికీ ఘర్షణ ప్రారంభమైంది. లోకాభిరామయ్యను గబగబా రామయ్యపంతుల్ని రెక్కపట్టుకు తీసుకొచ్చి—

'ఏం అమ్మాయీ నిన్ను వీడికిచ్చిపెళ్లి చేస్తానన్నదా మీ అమ్మ' అని పూర్తిచెయ్యకుండానే—

'అది కాదు, అదికాదు. దానికేం తెలుసు మర్రకుంకకి...అయినా ఆమాటా ఈమాటా చెప్పి ఆ నోట్ల డబ్బు కాజెయ్యడానికా.

సీతయ్య బ్రతికున్నన్నాళ్లు అటూ యిటూ మింగి యీ కొడికి తెచ్చారు సంసారాన్ని.'

'ఏకూతపడితే ఆకూత గయ్యాడమే. పద నీపనిబడతా' అని లోకయ్య అంటే—

'పద... నేనేం పోగేసుకోవడంలేదు' అంటూ రుస రుస సాగారు యిద్దరూ వెంకాయమ్మయింటికి.'

ఎందుకైనా మంచిదని ఒకళ్లిద్దరు పొతుబరి రైతుల్ని వెంటబెట్టుకొని వచ్చాడు లోకయ్య.

'ఏమిటె వెంకాయమ్మా సంగతి నీ కూతుర్ని ఆస్తితో సహా ఈ రామప్పంతులికి కట్టబెడుతున్నావా' అన్నాడు ఒక్కగుక్కలో లోకాభిరామయ్య

'అయ్యో - యిదేం ఖర్మం. దానికి పట్టుమని పదేళ్ళయినా నిండందే. అయినా నీ కడుపుచల్లగా, రామప్పంతులు చేసుకుంటానన్నాడా'

రామప్పంతులు ఆశగా చూశాడు వెంకాయమ్మ కళ్లల్లోకి.

'ఏదో ఎదురుగుండా ఒక నిండుసంసారం నీటకలసిపోతూంటే చూస్తూ ఊరుకోలేక...' అన్నాడు రామప్పంతులు.

'ఓసి నీఖర్మంగాల. ఆ రామప్పంతులు చేసుకుంటానన్నా, నువ్వు యిస్తానన్నా ఈ లోకాభిరామయ్య బ్రతికుండగా ఆ పిల్లదాని గొంతు కోస్తానంటే ఊరుకోనంటే ఊరుకోను,' అంటూ ప్రక్కనున్న పెద్దమనుష్యులవైపు తిరిగాడు మద్దతుకు వాళ్లు 'సై' అంటే 'సై' అన్నారు. అది ఒక చిన్న నాటకపు స్టేజీలాగ తయారైంది.

'అయినా ఏమిటో ఈ బెదిరింపు' అంటూ వెంకాయమ్మవైపు తిరిగాడు రామప్పంతులు.

అటూ యిటూ తోచక బిక్కముఖమేసిన వెంకాయమ్మకేసి చూసి లోకాభిరామయ్య అన్నాడు.

'ఇదిగో చూడు...ఆ బోషాణపు తాళం చేతులు యిలా యియ్యి.'

'ఏం' .

'అందులో రూపాయలు గూడా స్వాహా కాకముందే'

'అవి విక్టోరియా రూపాయలు, మారవటగా. మారుస్తానని సుబ్బమ్మక్క తీసుకెళ్లింది, ఇందాకనే.'

'కొంప ముంచేశావు వెంకాయమ్మా'అని లోకయ్య మొత్తుకుంటూంటే, రామప్పంతులు మెల్లగా జారుకోవడం చూశారు అక్కడి పెద్దమనుషులు.

'అకేమిటయ్యా, మన తెలివి మండినట్లుంది. పంతులేడయ్యా' అన్నదే తడవుగా అందరూ సుబ్బమ్మయింటికి ఎగబడ్డారు.

అప్పుడే సత్కారాలు గైకొన్న రామప్పంతులు మహోత్సాహంగా విక్టోరియా రూపాయలసంగతి మాట్లాడుతున్నాడు. ఇంతలోకే యములాళ్లలాగ తయారయిన లోకాభిరామయ్య వాళ్ళని చూసేటప్పటికి నిజంగా ప్రాణం పోయినట్లనిపించింది. కొంచెం బిగదీసుకొని 'ఏం ఇక్కడకు గూడా...'

అవును...మీ ఇద్దర్నీ'

'ఆ ఏమన్నావు. నాపేరెందుకు తీస్తావు. ఆ గోలతో నాకేం సంబంధం' అంటూ 'రాధాస్వామి, రాధాస్వామి' అని పెరట్లోకి వెళ్ళబోతోంది.

'ఏయ్ సుబ్బమ్మా'

'కొంచెం మర్యాదతో ఏడుద్దూ లోకయ్యా'

'నీకు మర్యాదేమిటె దగాకోరుదానికి. ఆ విక్టోరియా రూపాయలన్నావే అవి...'

'రూపాయలేమిటి, రాధాస్వామి తోడుగా నాకేమీ తెలియదు'

'ఆ రాధాస్వామిగూడా దేనికి ఈ అఘాయిత్యానికి తోడు. మర్యాదగా యిస్తావా లేక...' అంటూ వెంటవచ్చిన పెద్దమనుష్యులతో అన్నాడు-'యీ రామ ప్పంతుల్ని ఎక్కడకూ వెళ్ళకుండా చూడండి.'

'సరే నాకేంసంబంధం ఈవ్యవహారంతో, మీరే పులుముకోండి' అని తప్పించుకొని పోబోతుంటే

'అబ్బే అల్లాఅంటే ఎల్లా, ఉన్నదంతా నీతోనే ఉంది. ఈ రంగం నువ్వులేకుండా అంటే పెళ్ళికొడుకు లేకుండా...'

'మాకెందుకు ఈగోల' అని ఒక్క కంఠముతో రామప్పంతులు, సుబ్బమ్మ అన్నారు.

'సరే మీరు వీళ్ళని కనిపెట్టి ఉండండి. లోపలికివెళ్ళి విక్టోరియారూపాయల సంగతి నే చూస్తా' అని లోకయ్య రూపాయల సంచులు బయటకు తెచ్చాడు.

'అరే, అప్పుడే మార్చేశావే, కొన్ని కరెన్సీనోట్లక్రింద, మరికొన్ని మంచిరూపాయలక్రిందా. అయినా సీతయ్య తెలివితక్కువవాడైనా నువ్వు చాలా తెలివిగలపని చేశావు ఎట్లాగైనా నీబుద్ధి సుబ్బమ్మా!'

ఇంతలోకే వెంకాయమ్మ గోజుకుంటూ వచ్చింది 'నాసంసారం నట్టేట్లో కలిసిందిరో' అంటూ.

'అవును. రామప్పంతులు అల్లుడు ఐతే యింకేం కావాలి. మొన్ననేగా 54 దాటి 55 లేక 53 దాటి 54...అంతేగా...ఏనాటి విక్టోరియా రూపాయలు సుబ్బమ్మ మార్చివేసిందాయె'

'మరింకెందుకు, మనవాళ్ళని శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం అలంకరింపచేసేట్లు చేయడం ఒక్కటే తరువాయన్నమాట' అన్నాడొక పెద్దమనిషి.

'అందుకు సందేహమా' అన్న యింకొకరితో మిగతావాళ్లు ఏకీభవించారు.

కాని లోకయ్యమాత్రం లోకాభిరామయ్య అనిపించుకునేటట్లు యిద్దర్నీ తగురీతిగా సత్కరించి పంపేశాడు.

'కొంచెం ఒళ్లు దగ్గరుంచుకొని ప్రవర్తించు వెంకాయమ్మా. మిగతా సంగతులు నేను చూస్తా. ఈ పెద్దమనుషులు చూస్తారు. నీడబ్బు చిల్లిగవ్వ నాకక్కర్లేదు. నేను లోకాభిరామయ్యను తెలుసా' అంటూంటే సుబ్బమ్మ 'రాధాస్వామి, రాధాస్వామి' అంటూ వడిగా జపిస్తోంది. ★

హంగేరియన్ కవి శాండర్ పెటోఫీ ఎప్పుడూ దారిద్ర్యంతో బాధపడుతూ ఉండేవాడు. ఒకసారి అతడొక నది దాటవలసివచ్చింది. పడవవాడికివ్వడానికి చేతిలో పైసా లేదు. నెమ్మదిగా వాణ్ణి ఇవతలికి పిలిచి, ఇలా అన్నాడు.

"నన్ను దాటించావంటే నీకు ఒక రహస్యం చెబుతాను. దాంతో నువ్వు ధనవంతుడివవుతావు."

పడవవాడు సరేనని డబ్బు తీసుకోకుండానే కవిని అవతలి ఒడ్డుకి తీసుకువెళ్లాడు. పడవ దిగి కవి రహస్యం చెప్పేశాడు పడవవాడికి: "ఇకనుంచీ నన్నుగాని, ఇతరుల్ని గాని డబ్బు పుచ్చుకోకుండా ఇలా నది దాటించకు. దాటించావో, నీ దరిద్రం ఎన్నటికీ వదలదు," అని తనదారిని తాను చక్కాపోయాడు.